

Uykucu Büyücü

Yavuz DEMİRKIRAN

Uykucu Büyücü

Yavuz DEMİRKİRAN

Güneşli bir çayırın kıyısındaki eğri büğrü bir kulübede Büyücü Noodle yaşırdı. Kabarık beyaz bir sakalı, yıldızlarla kaplı mor bir cübbesi ve bütün krallığın en uykulu mavi gözleri vardı. Büyücü Noodle öğleden sonra şekerlemelerini her şeyden çok severdi—sihirden bile daha çok. 'Biraz kestirmek kimseye zarar vermez,' derdi esneyerek.

Büyücü Noodle'ın genç çırağı Pip ise tam tersiydi. Pip'in parlak yeşil gözleri, kıvrıcık siyah saçları ve hiç durmayan, dişleri aralıklı bir gülümsemesi vardı. Sarı bir tunik ve koşarken takırdayan kocaman kahverengi çizmeler giyerdi. Pip sihri sever ve her gün çalışırdı. 'Bir gün büyük bir büyücü olacağım,' derdi, 've başladığım her büyüyü bitireceğim!'

Güneşli bir öğleden sonra Büyücü Noodle kulübeyi toplamak için zor bir büyü yapmaya karar verdi. Asasını salladı ve bir şeyler mırıldandı, ama göz kapakları ağırlaştı. 'Sadece kısa bir şekerleme,' diye fısıldadı. Başı öne düştü, asası elinden kaydı ve büyük koltuğunda hemen uyuyakaldı. Büyü sadece yarı yarıya tamamlanmıştı—ve sihir beklemeyi sevmez.

Önce hiçbir şey olmadı. Sonra masadaki çaydanlık dört küçük bacak çıkarıp kaçtı! 'Hey! Buraya dön!' diye bağırdı Pip, onu mutfakta kovalayarak. Perdeler kumaşlarını çırpıp rengârenk kuşlara dönüştü, cıvıdayıp pencereden uçtu. Sandalyeler odanın içinde bir oyun havası oynamaya, duvarlara çarpmaya başladı.

Pip, dans eden bir sandalye başının yanından dönerken eğildi. 'Büyücü Noodle! Uyan!' diye seslendi, ama yaşlı büyücü sadece hafifçe horluyordu. Büyü hâlâ işliyordu ve her dakika daha da çılgınlaşıyordu. Bir süpürge kendi kendine süpürmeye başladı ve çorba tenceresi aptalca bir şarkı söylemeye başladı. Pip bir şeyler yapması gerektiğini biliyordu.

Tam o sırada raftaki büyü kitabı kanat çırpmaya başladı. Yıpranmış deri kapağında komik bir yüz ve iki düğme göz vardı. 'Pip! Pip!' diye bağırdı, sayfalarını kanat gibi çırparak. 'Büyü tamamlanmadı! Her şey tamamen çıldırmadan önce kayıp sayfaları bulmalısın!' Pip yutkundu. 'Kayıp sayfalar mı? Nerede?' Kitap ayraç kurdelesini çırpı. 'Beni takip et!'

Büyü kitabı Pip'i bahçeye götürdü, çaydanlık bir çalının altına saklanmıştı. 'İşte bir sayfa!' diye cıvıladı kitap, bir köşe klipsiyle işaret ederek. Pip sayfayı çaydanlığın emziğinin altından kaptı. 'Bir tanesi tamam!' dedi. Ama sonra kulübenin içinden bir çarpma sesi duydu. Sandalyeler şimdi masanın üstünde dans ediyordu!

Pip içeri koştu ve tavana yapışmış, uğan bir perde-kuşun tuttuğu bir sayfa buldu. 'Lütfen onu geri ver!' diye yalvardı Pip. Kuř başını yana eğdi ve sayfayı Pip'in ellerine bıraktı. 'Teřekkürler!' dedi Pip. Sayfayı ęantasına koydu. Büyü kitabı yanında kanat ęırdtı. 'İki sayfa bulundu! Ama daha var!'

Sıradaki sayfa mutfaktaydı, çorba tenceresi onu kapak olarak kullanıyordu. 'Affedersiniz Bay Tencere,' dedi Pip kibarca. 'O sayfayı alabilir miyim?' Tencere geğirdi ve sayfayı yerde yuvarladı. Pip tam zamanında yakaladı. Büyü kitabı kapaklarını ırdı. ' sayfa! Harika gidiyorsun, Pip!' Ama sihir hâlâ büyüyordu.

Dans eden bir sandalye bir lambayı devirdi ve lamba zıplayan bir kurbağaya dönüştü. 'Vırak!' dedi ve Pip'in çizmesine atladı. Pip istemeden güldü. 'Bu şimdiye kadarki en tuhaf gün!' Kurbağanın altında başka bir sayfa gördü. 'Aldım!' dedi. Büyü kitabı başını salladı. 'Sadece bir sayfa kaldı! Acele et, büyücü uyanmadan!'

Son sayfa dolabın yükseklerinde, bir örümcek ağına takılmış yüzüyordu. Pip ona ulaşmak için dans eden bir sandalyeye tırmandı. 'Sıkı dur şimdi,' dedi sandalyeye. Sandalye dans etmeyi bıraktı ve hareketsiz durdu. Pip yukarı uzandı ve sayfayı kaptı. 'Bütün sayfalar bende!' diye sevindi. Büyü kitabı sevinçle kanat çırdı. 'Şimdi büyüü yüksek sesle okumalı ve Büyücü Noodle'ın başlattığını bitirmelisin!'

Pip büyü kitabını açtı ve yarım kalan büyüü buldu. Kelimeler zordu, ama Pip onları dikkatlice seslendirdi. 'Abrakadabra, pırıl da ve dön, bütün sihir geri dönsün!' Asasını tıpkı Büyücü Noodle'ın öğrettiği gibi salladı. Odayı yumuşak, altın bir ışık doldurdu. Çaydanlığın bacakları kayboldu, perde-kuşlar tekrar perdeye dönuştü ve sandalyeler dans etmeyi bıraktı.

Her şey olması gereken yere döndü. Çorba tenceresi şarkı söylemeyi bıraktı ve kurbağa tekrar lambaya dönüştü. Kulübe yine düzenli ve sessizdi. Büyücü Noodle koltuğunda kıpırdandı ve uykulu gözlerini açtı. 'Aman,' diye esnedi. 'Bir şey kaçırdım mı?' Pip dişleri aralıklı gülümsemesiyle sırıttı. 'Sadece biraz büyülü kaos, o kadar!'

Büyücü Noodle düzenli odaya, sonra Pip'in sayfalarla dolu çantasına baktı. 'Büyümü tamamlamışsın!' dedi şaşkınlıkla. 'Seninle gurur duyuyorum, Pip.' Büyü kitabı sayfalarını mutlulukla çıkırttı. 'Pip bir kahraman!' dedi. Büyücü Noodle kıkırdadı. 'Sanırım bundan sonra şekerlemeden önce büyülerimi bitirmeliyim.' Pip'e sıcak bir sarılma verdi.

O günden sonra Büyücü Noodle öğleden sonra şekerlemesinden önce işlerini bitirmeye çalıştı. Bazen yine unutuyordu, ama Pip her zaman yardıma hazırды. Büyü kitabı da her şeye göz kulak oluyordu. Ve çaydanlık ne zaman bacak çıkarmaya başlasa, Pip 'Bugün olmaz, Bay Çaydanlık!' derdi ve herkes gülerdi.

Başladığın işi bitirmek başlı başına bir tür sihirdir. Çaydanlıkların kaçmasını ve sandalyelerin masalarda dans etmesini engeller. Büyücü Noodle bu dersi öğrendi ve Pip küçük bir çırağın bile günü kurtarabileceğini kanıtladı. Yani eğer bir büyüye—ya da bir işe—başlarsan, onu bitirmeyi unutma. Bitirmezsen neler olabileceğini asla bilemezsin!